

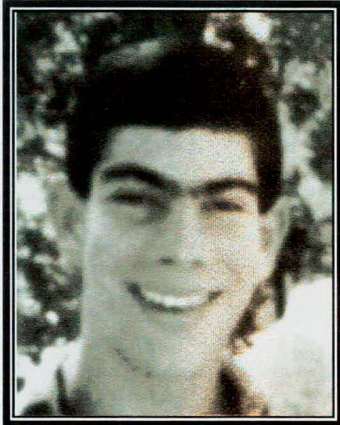

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

טוראי יונתן (אשר) שולביץ ז"ל

בן מלכה ויהודה
נולד בירושלים
בתאריך י"ז בכסלו תשכ"ח, 19/12/1967
התגורר בירושלים
התגייס באוקטובר 1985
שרת בחטיבת גולני
נפל בעת שירותו
בתאריך י"ט בכסלו תשמ"ו, 2/12/1985
נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 10 שורה: 2 קבר: 7
הותיר אחריו הורים ואחות

בן 18 בנפלו

קורות חיים

בן מלכה ויהודה. נולד ביום י"ז בכסלו תשכ"ח (19.12.1967) בירושלים. האב הגיע מארצות-הברית כסטודנט והאם מלכה עלתה מאנגליה בנעוריה. יונתן, ילד יפה וחייכני, אהב לשמוע ולהשמיע סיפורים יפים. את לימודיו החל בבית-הספר היסודי 'מעלה' והמשיכם בבית-הספר היסודי 'אולינה דה-רוטשילד' בירושלים. את לימודיו התיכוניים המשיך במגמה הומניסטית כללית בתיכון 'הימלפרב' בבית וגן. יונתן גילה את אהבתו לארץ כבר בגיל צעיר. הוא הרבה לצאת ולשוטט במרחבי הארץ וכבר אז החל לגלות עניין רב בגורל עם ישראל. הוא הושפע מאוד מהאווירה ששררה בבית המשפחה, אך עד-מהרה פיתח דעות משלו בכל הקשור לציונות.

בגיל חמש-עשרה שינה כיוון, והפנה את עיקר התעניינותו למטאורולוגיה. הוריו רכשו לו מעין 'תחנה' ביתית שיוכל לעקוב באמצעותה אחר התפתחות מזג-האוויר ממרפסת ביתו. אהבתו לחיות באה לידי ביטוי בטיפולו המסור, בעיקר בכלבתו בילי. בשלב מסוים הביע רצון ללמוד רפואה וטרינרית. יונתן השתייך לתנועת הצופים. במסגרת התנועה הרבה

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

לטייל בארץ, קרא הרבה ובמיוחד התמקד בדמויות שבלטו באישיותם בהיסטוריה היהודית ובציונות. הוא התנדב למגן-דוד אדום והשתתף בכמה קורסים לעזרה ראשונה. בעל אופי 'נותן' היה. בשעותיו הפנויות עסק בספורט, שיחק כדור-סל, והרבה לצאת לריצות. הוא אהב מוזיקה מודרנית ופיתח רגישות רבה למוזיקה קלאסית. עם כל זאת הבין היטב חשיבותם של 'דברים קטנים' בחיים. הוא עזר בבית ולשכנים, הקשיב לזולת בעת הצורך והבנתו הפליאה לעתים. כשרון רב היה לו לחדור לנפשו של אדם. הוא התעניין בנעשה אצלנו ובעולם הרחב, לעתים נסע עם משפחתו אל ארצות מוצאם ושורשיהם והוא נהנה והתרגש מכל הזדמנות, אך יותר מכל שמח לחזור אל ארצו האהובה.

גאה היה במורשתו עתיקת היוםין. הוא התבונן בנעשה בארצות השכנות כדי להבין את עמדת האיסלאם כלפי היהודים והשפעתה על מצבנו ועתידנו. למרות דעותיו ה'נציות' היה דמוקרט אמיתי ונלהב. בכיתה י"א הצטרף יונתן לפרוייקט 'ראשית', פרוייקט משותף לקיבוץ 'ראשית' וצה"ל. הוא ראה בזה אידיאל ציוני ודתי והיה פעיל בארגון הגרעין והמקשר בין כל הגורמים. הוא נחשב לרוח החיה בכל הקשור בהפעלת החוג, ששילב סיירות, ידיעת הארץ וחוג רעיוני. כשנרקם הרעיון להליכה משותפת לצבא הוא היה ראש למצדדים וייחס לגרעין חשיבות עצומה להצמחת מפקדים ומחנכים בעלי שאר-רוח שישפיעו בצבא, ובהמשך יהיו אזרחים תורמים ובעלי כלים לעשייה חינוכית. מפקדיו העידו עליו כי היה נער נפלא, שליו, מופנם וצנוע, בעל חיוך רך וטוב-לב. מנהיג טבעי, מתעניין ומתעמק, וסובלני כלפי הזולת. מטרתו של הפרוייקט היתה לגבש גרעין מאנשים אכפתיים ורגישים מזרמים שונים, דתיים, חילוניים, קיבוצניקים ועירוניים, ולהתגייס יחד לצבא.

בשלהי אוקטובר 1985 גויס יונתן לשירות חובה בצה"ל. הוא התנדב לחטיבת גולני והחל את מסלול הטירונות.

ביום י"ט בכסלו תשמ"ו (2.12.1985) נפל יונתן בעת שירותו והובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי בהר הרצל בירושלים. הותיר אחריו הורים, ואחות - מיכל. בן שמונה-עשרה היה במותו.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקד היחידה: "כמי שהתנדב בילדותו לסייע לשכניו ולסביבתו בעבודות השונות, כך היה מראשוני המתנדבים לפרוייקט 'ראשית' והיה חניך תורן בקבוצה זו במשך תקופה ארוכה. נער עדין, שקט ומהורהר. יונתן ז"ל התגייס עם חבריו לשרת

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

ביחידה קרבית הנחשבת לאחת מן המובחרות בצה"ל. בתקופה הקצרה ששהה במחיצתנו התחבב על חבריו והרשים את מפקדיו בנכונותו הרבה לתרום מעצמו ומזמנו הפנוי ומיכולתו האישית. האידיאל הציוני-הדתי שהניע אותו טרם גיוסו לצה"ל המשיך להניעו במהלך שירותו. הקמנו פלוגה לתפארת, פלוגה שהראתה שאפשר לקיים צבא יהודי באווירה אחרת, מוטיבציה, שמחת חיים ואחוה. פלוגה שהוציאה מתוכה מפקדים רבים".

וכך המשיכו בדרכו של יונתן.

ניוֹת 26א,
ירושלים 93704.

ו סיון תשנ"ח.
30.6.1998

לכ'
יו"ר "יד לבנים",
ירושלים.

א.נ.

במקרה מצאתי פנייתכם (ללא תאריך) ביחס לתיק הריק של בנינו היקר מאד

יונתן אשר שולביץ

בשעתו, לא הייתי מסוגלת לענות. בינתיים הכינותי קצת חומר אשר הופיע
בספר "זכור" של משרד הבטחון. הנני מצרפת העתק של ההגה.

בכבוד רב,

מלכה (הלל) שולביץ

א י ש ו ר

אני מאשר/ת בזה את נוסח הביאור/פיה
לפרסם בספר "יזכר"

חתימה

קרבה לנופל

שולביץ, יונתן אשר

בן מלכה ויהודה. נולד ביום י"ז בכסלו תשכ"ח (19.12.1967) בירושלים.
האב יהודה הגיע כסטודנט מארה"ב, והאם מלכה עלתה מאנגליה בנעוריה,
וכך פירשה את הציונות. יונתן, ילד יפה וחייכני, אהב לשמוע ולהשמיע
סיפורים יפים. את לימודיו החל בבית הספר היסודי "מעלה" והמשיכם
בבית הספר היסודי "אלנה דה-רוטשילד" בירושלים. את לימודיו התיכוניים
המשיך במגמה הומניסטית כללית בתיכון "הימלפרב" בבית וגן.
את אהבתו לארץ גילה כבר בגיל צעיר. הוא הירבה לצאת ולשוטט במרחבי
הארץ, כבר אז החל לגלות ענין רב בגודל עם ישראל. מושפע מאד מהאווירה
בבית המשפחה, אך במהרה פיתח דעות משלו בכל הקשור לציונות.
אהבתו לחיות באה לידי ביטוי בטיפולו המסור, בעיקר בכלבתו בילי.
בשלב מסויים הביע רצון ללמוד רפואה וטרינרית.
בגיל חמש עשרה שינה כיוון, ואת מרכז התעניינותו הסב למטראולוגיה.
הוריו רכשו עבורו מעין "תחנה" ביתית שיוכל לעקוב אחר התפתחות מזג
האוויר ממדפסת ביתו. יונתן, השתייך לתנועת ה"צופים". במסגרת התנועה
הירבה לטייל בארץ, קרא הרבה ובמיוחד התמקד בדמויות שבלטו באישיותם
בהסטוריה היהודית ובציונות. הוא התנדב למגן דוד אדום והשתתף בכמה
קורסים לעזרה ראשונה. בעל אופי "נותן" היה. בשעותיו הפנויות
עסק בספורט, שיחק כדור-סל, והירבה לצאת לריצות. הוא אהב מוסיקה
מודרנית ופיתח רגישות רבה למוסיקה קלאסית. עם כל זאת הבין
היטב חשיבותם של "דברים קטנים" בחיים. העזרה בבית ולשכנים, הקשבה
לזולת בעת הצורך, הגנתו הפליאה לעיתים. כשרון רב היה לו לחדור
לנפשו של אדם. הוא התעניין בנעשה אצלנו ובעולם הרחב, לעיתים נסע
עם משפחתו אל ארצות מוצאם ושורשיהם, הוא נהנה והתרגש מכל הזדמנות
אך יותר מכל שמח לחזור אל ארצו האהובה. גאה היה במורשתו עתיקת
היומין. הוא התבונן בנעשה בארצות השכנות כדי להבין את עמדת האישלשם
כלפי היהודים, והשפעתה על מצבנו ועתידנו. למרות דעותיו "הנציונות"
היה דמוקרט אמיתי ונלהב. בכתה י"א הצטרף יונתן לפרוייקט "ראשית".
פרוייקט משותף לקבוצת "ראשית" וצה"ל. הוא ראה בזה אידיאל ציוני ודתי
והיה פעיל באיגודן הגרעין והמקשר בין כל הגורמים. הוא נחשב לדוח
וחוג דעיוני. כשנרקם הרעיון להליכה משותפת לצבא הוא היה ראש לדוחפים
הוא ראה בגרעין חשיבות עצומה להצמיח מפקדים, ומחנכים בעלי שאר-דוח
שישפיעו בצבא, ובהמשך אזרחים תורמים ובעלי כלים לעשייה חינוכית.
מפקדיו העידו עליו כי היה נער נפלא, שליו ומופנם, צנוע בעל חיוך
רך ושוב לב. מנהיג טבעי, מבצע, מתעניין ומתעמק, וסובלני כלפי הזולת.

- אלהי, יונתן אלה -

- 2 -

המטרה של הפרויקט היתה לגבש גרעין מחברה איכפתיים ורגישים מזרמים שונים, דתיים, חילוניים, קבוצניים, ועירוניים, ולהתגייס יחד לצבא. בשלהי אוקטובר 1985 גויס יונתן לשרות חובה בצה"ל. הוא התנדב לחטיבת גולני והחל את מסלול הטיروנות.

ביום י"ט בכסלו תשמ"ו (2.12.1985) נפל יונתן בעת שירותו, והובא למנוחת עולמים בבית העלמין הצבאי בהר-הרצל בירושלים. הותיר אחריו הורים, ואחות מיכל. בן שמונה עשר היה במותו.

בקטע ממכתב תנחומים למשפחה השכולה, כתב מפקד היחידה - ...כמי שהתנדב בילדותו לסייע לשכניו ולסביבתו בעבודות השונות, כך היה מראשוני המתנדבים לפרויקט "ראשית" והיה חניך תורן בקבוצה זו במשך תקופה ארוכה. נער עדין, שקט ומהודר.

יונתן ז"ל, התגייס עם חבריו לשרת ביחידה קרבית הנחשבת לאחת מן המובחרות בצה"ל. בתקופה הקצרה ששהה במחיצתנו, התחבב על חבריו והרשים את מפקדיו בנכונותו הרבה לתרום מעצמו מזמנו הפנוי, ומיכולתו האישית. האידיאל הציוני הדתי שהניע אותו טרם גיוסו לצה"ל, המשיך להניעו במהלך שירותו.

הקמנו פלוגה לתפארת, פלוגה שהראתה שאפשר לקיים צבא יהודי באוירה אחרת, מוטיבציה, שמחת חיים ואחרוה. פלוגה שהוציאה מתוכה מפקדים רבים.